

fordi den økonomiske gevinst ved ikke at gøre det bliver mindre. Man får altså en mindre for tjeneste ved at fortsætte med at bruge vækstfremmere, så man kan sige, at forslaget er et hjælperedskab til de gode folk rundt omkring i landbruget, som vi kan glæde os over arbejder sammen med os og forbrugerne for at få begrænset og til sidst forhåbentlig helt fjernet vækstfremmere.

Forslaget er derudover en støtte til dem, der indgår aftalerne for herigennem at give en mindre lyst til og en mindre gevinst for dem, der bryder aftalerne, og dem, der ikke lever op til de aftaler, der indgås. Derfor vil jeg meget indtrængende bede om én ting i det videre arbejde i udvalget og i de diskussioner, vi får med hinanden:

Selv om jeg har hørt, at alle har været enige i målet, har jeg også godt hørt, at der er ret forskellige meldinger med hensyn til midlerne, og derfor får vi selvfølgelig et stort behov for at diskutere tingene tæt igennem med hinanden, inden vi forhåbentlig ender med en vedtagelse inden sommerferien ved tredjebehandlingen. Jeg beder om, at man ser forslaget som et redskab i den positive udvikling, der er i forvejen med hensyn til at nå så langt som muligt med at få begrænset anvendelsen af vækstfremmere gennem aftaler.

Hr. Ole M. Nielsens indlæg var måske det indlæg, der skuffede mig mest. Jeg har på grundlag af erfaringerne fra tidligere år, hvor vi arbejdede sammen, da hr. Ole M. Nielsen var i Folketinget, haft meget store forventninger til hr. Ole M. Nielsen og Kristeligt Folkeparti, og derfor kan det gøre skuffelsen større. Jeg mener, at hvis man lyttede til ordvalget, var de mest negative bemærkninger sammen med hr. Kim Behnkes dem, der kom fra hr. Ole M. Nielsen.

Hr. Ole M. Nielsen sagde, at mennesker får faktisk større mængder antibiotika end dyr. Dertil er at sige, at vi heldigvis for mange år siden har forladt kannibalismen, og at de mennesker, der får antibiotika, får dem af hensyn til sig selv. Men dem, vi giver dyrene, risikerer at ende utilsigtet i nogle mennesker og kan give resistensproblemer, og derfor mener jeg faktisk ikke rigtig, man kan sammenligne problemstillingerne, selv om det selvfølgelig giver et billede af niveauet; det er jeg enig i.

Når vi nu snakker om resistensproblemer, kunne jeg lytte mig til, at hr. Kim Behnke meddelte allerede fra starten, at han ville i hvert fald

være argumentresistent, og at intet argument kunne flytte noget som helst i den beslutning, hr. Kim Behnke og Fremskridtspartiet havde truffet. Det har vi taget til efterretning, men jeg håber, at de øvrige partier vil være med, så vi får fundet en fornuftig løsning gennem de samtaler, vi skal føre i den udvalgsbehandling, der kommer nu. Jeg giver i hvert fald tilsagn om at gå ind i en åben og fordomsfri drøftelse, og da vi er enige om målet, må vi også kunne enes om midlerne inden for de rammer, hvor vi realistisk kan arbejde for at nå tættere på det mål, et meget, meget stort flertal af ordførerne har tilkendegivet enighed om.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 12: Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Uddannelseskraft ved forsøg med skolestart).

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 26/3 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Peter Baadsgaard (S):

Vi er i Socialdemokratiet tilhængere af at skabe sammenhæng og helhed i børnenes hverdag, og vi vil gerne på hele indskolingsområdet, om man så må sige, kigge nedad i børnehaven og frem mod skoleforløbet, så der i samarbejde med forældrene kan skabes et koordineret forløb fra børnehaven over børnehaveklassen til den egentlige skolegang med SFO'ernes aktiviteter inkorporeret som en helhed.